

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 372/08-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Dr. P. M., N., vo veci namietaného porušenia „občianskych práv a slobôd – Obč. § 11 a § 3 a čl. 12 ods. 4 Ústavy SR, nemožnosť konať pred súdom – čl. 46 Ústavy SR, diskriminačné, protizákonné a procesné pochybenia – čl. 141 a 144 Ústavy SR...“ rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 36 Cb 40/2007-367 z 26. októbra 2007, uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 36 Cb 40/2007-419 z 23. júla 2008 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16 Cob 22/2008-397 z 18. marca 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Dr. P. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. septembra 2008 (po doplnení 6. novembra 2008) doručená sťažnosť Dr. P. M., N. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia „občianskych práv a slobôd – Obč. § 11 a § 3 a čl. 12 ods. 4 Ústavy SR, nemožnosť konať pred súdom – čl. 46 Ústavy SR,

diskriminačné, protizákonné a procesné pochybenia – čl. 141 a 144 Ústavy SR...“
rozsudkom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) č. k. 36 Cb 40/2007-367 z 26. októbra 2007, uznesením okresného súdu č. k. 36 Cb 40/2007-419 z 23. júla 2008 a rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 16 Cob 22/2008-397 z 18. marca 2008.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplýva:

„... podávam sťažnosť voči uzneseniu Okresného súdu v Trenčíne č. 36 Cb 40/2007-419 zo dňa 23. júla 2008, ktorým bolo zmarené moje dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky zo dňa 6.6.2008 a to voči rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. 16 Cob 40/2007-389 zo dňa 18. marca 2008 a voči rozsudku Okresného súdu v Trenčíne 36 Cb 40/2007-367 zo dňa 26. 10. 2007.

Odôvodnenie: Uznesenie Okresného súdu v Trenčíne č. 36 Cb 40/2007-419 zo dňa 23. júla 2008 je diskriminačné a účelové s cieľom zmarit' možnosť dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. 16 Cob 40/2007-389 ako i rozsudku Okresného súdu v Trenčíne č. 36 Cb 40/2007-367 zo dňa 26. 10. 2007 ...

predmetom sporu podľa žaloby podanej na súd Okresným úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v T. zo dňa 7. 6. 1995 je plnenie Dohody č. 2699/92 o spoločensky účelných pracovných miestach uzatvorenej 14. 12. 1992 – teda plnenie aktívnej politiky v zamestnanosti ...

konaním súdu mi tak bolo znemožnené podať odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, čím bol porušený § 237 písm. a – nemožnosť konať pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ...

V kauze pri neoprávnenej exekúcii, jednostrannom a diskriminačnom rozhodnutí, pri porušení procesných postupov a zákonov zo strany súdu, boli spôsobené ujmy na majetku a nemajetková ujma poškodené zdravie s trvalými následkami.

- a) porušenie občianskych práv a slobôd – Obč. § 11 a § 13 a čl. 12 ods. 4 Ústavy SR*
- nemožnosť konať pred súdom – čl. 46 Ústavy SR !*
- diskriminačné, protizákonné a procesné pochybenia – čl. 141 a 144 Ústavy SR*
- protiprávna exekúcia dôchodku*
- jednostrannosť rozhodnutí súdu voči mojej osobe*

- poškodenie zdravia s trvalými následkami a liečením ...

Ústavnému súdu Slovenskej republiky predkladám návrh:

a) aby svojim rozhodnutím zrušil celkom od začiatku rozsudok Okresného súdu v Trenčíne č. 36 Cb 40/2007 zo dňa 26. 10. 2006 a z 23. júla 2008

b) aby svojim rozhodnutím zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. 36 Cb 40/2007 zo dňa 18. 3. 2008

c) aby v celom rozsahu zastavil celé konanie od samého začiatku

d) vzdávam sa vrátenia požadovaných finančných nákladov, ktoré som vynaložil na zastavenie protiprávnej exekúcie ...

e) požadujem navrátiť protizákonne exekúovanú sumu 130 068,- Sk včítane 3 % úrokov za tri roky, t. j. 11 706,- Sk, spolu 141 774,- Sk.

f) požadujem úhradu súdnych trov, ktorú som zaplatil v súvislosti s protizákonnou exekúciou ... spolu 47 300,- Sk. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Pri prerokovaní časti námietok sťažovateľa smerujúcich proti uzneseniu okresného súdu č. k. 36 Cb 40/2007-419 z 23. júla 2008 ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Toto ustanovenie limituje hranice právomoci ústavného súdu a všeobecných súdov rozhodujúcich v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, a to tým spôsobom, že ochrany základného práva a slobody sa na ústavnom súde možno domáhať v prípade, ak takúto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné sudy.

Je nepochybné, že proti uzneseniu okresného súdu z 23. júla 2008 mal sťažovateľ právo podať odvolanie. Z obsahu sťažnosti, ani z jej príloh však nie je zrejmé, či sťažovateľ využil právo podať opravný prostriedok (odvolanie) proti uzneseniu okresného súdu z 23. júla 2008. Táto skutočnosť nemení nič na konštatovaní ústavného súdu o tom, že na preskúmanie rozsudku a uznesenia okresného súdu bol v prvom rade povolaný krajský súd, ktorého právomoc predchádza právomoci ústavného súdu, a preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (obdobne napr. IV. ÚS 405/04, III. ÚS 288/07, III. ÚS 208/08).

Sťažnosť vo zvyšnej časti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojich práv rozsudkom okresného súdu č. k. 36 Cb 40/2007-367 z 26. októbra 2007 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 16 Cob 22/2008-297 z 18. marca 2008, ústavný súd odmietol ako podanú oneskorene.

Pred samotným odôvodnením rozhodnutia ústavným súdom o tejto časti sťažnosti treba uviesť, že sťažovateľ v sťažnosti neoznačil namietaný rozsudok správnu spisovú značkou. Uviedol síce správny dátum jeho vyhlásenia, ale namiesto sp. zn. 16 Cob 22/2008 uviedol spisovú značku konania vedeného na súde prvého stupňa, teda spisovú značku rozhodnutia, o správnosti ktorého na základe podaného odvolania rozhodoval krajský súd. Keďže ústavnému súdu bola správna spisová značka rozsudku krajského súdu známa z príloh sťažnosti, ako aj vzhľadom na to, že sťažnosť ako celok odmietol, nepovažoval za právne významné vyzývať sťažovateľa na odstránenie tohto nedostatku podania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

K dôvodu odmietnutia sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 30. septembra 2008. Podľa doložky právoplatnosti vyznačenej na rozsudku krajského súdu z 18. marca 2008, ktorého fotokópia tvorí prílohu sťažnosti, ústavný súd zistil, že namietaný rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 16. mája 2008.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a s prihliadnutím na dátum právoplatnosti rozsudku krajského súdu (16. mája 2008), ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (30. septembra 2008), ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti v tejto časti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 187/06, III. ÚS 143/07, III. ÚS 269/08). Keďže zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu nemožno odpustiť, ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. novembra 2008